

هُوَالْأَبِي - ای ورقه مبارکه، آن فرع رفیع بافق علیین...

عبدالبهاء

اصلی فارسی

هُوَالْأَبِي

ای ورقه مبارکه، آن فرع رفیع بافق علیین صعود فرمود و آن نجم منیر در فلک اثیر طلوع نمود آن مرغ سحر در
گلشن الهی آغاز نغمه جانپرور کرد و آن نهر اکرم بجز اعظم رجوع نمود پس محزون مباش مغموم مباش رخ را
مخراش بتسلّی الهی متسلّی باش ذروه ملکوت محلّ اجتماعست ظلّ حضرت ربّ ودود موقع ملاقات آن
ملاقات ابدیست و آن اجتماع سرمدی و آن عیش و عشرت دائمی عنقریب جمیع در آن صومعه الهیه جمع
گردیم و کلّ در آن جهان وسیع بال و پر گشائیم یومئذ یفرح الثابتون و یصرح المتزلزلون وجوه یومئذ تستبشر و
وجوه یومئذ تغیر ترهقها قتره الحرمان بقلوب مستنفر و البهء علیک ع ع

ORIGINAL

AUDIO